

СТЕФАН МАЛАРМЕ

HECPEТАТА

Превод от френски: Кирил Кадийски, —

chitanka.info

*Над стадото противно на плъпналата гмеж
понякога изскачат разчорлените гриви
на божещите, дето света кръстосват пеш.*

*А прашен вятър стряска хоругви парцаливи,
божествено издул ги — като че морски вал,
изрил следи кървящи из пущинаци диви.*

*С глава сред бури, всеки тук Ада е презрял!
Пътуват те — без къшей, без сопа, без катуна,
в уста с лимона кисел на своя идеал.*

*Душа берат мнозина сред урви в нощ безлунна,
доволни, че в кръвта си ще потопят лице.
Нали челата мрачни Смъртта с любов целуна.*

*Тях ангел победи ги — със святкащ меч в ръце,
с меч, който хоризонта злоещо озарява.
И пръсва се от гордост доволното сърце.*

*Те сучат Скръб горчива, по-силна от Забрава,
и както къпят в сълзи блажения си лик,
народът коленичи и майката изгрява.*

*Утеха има всеки, че вече е велик!
Но колко техни братя — за смях — пълзят в
краката,
тъй жалки мъченици на жребия двулик.*

*И често с мръсни сълзи, разяждащи лицата,
праха те жадно гълтат, по бузите навян;
но, смешна и вулгарна, измъчва ги Съдбата.*

*Те могат тъй да сторят, че с бой на барабан
от хорската надменност да пада милостиня,*

на Прометей подобни — от жажда изтерзан.

*Не! Те, макар и стари, в безводната пустиня
вървят и чуват скелет как с бич плющи над тях —
Несретата, с усмивка озъбила мнозина.*

*Тя яхва ги и дълго ги язди в кал и прах,
но ето ручей — в локва все някой се събаря
и величав плувец е — изкалян, луд, за смях.*

*На нея се осланя тръбачът, пълен с вяра.
Посрещаме с насмешка хлапаците навред,
когато свиват шепи и правят си фанфара.*

*На нея се осланя, щом с гръд разбита, блед
бере цветя, огрели смрадта на нищетата:
о, жалък, олигавен от охлюви букет.*

*И този дребен скелет, под мишница с вълмата
от червейчета-косми, с коси от пух сплъстен,
за тях е вече краен предел в горчивината.*

*А щом го предизвикат — мръсникът извратен! —
той с лунен лъч кръстосва дрънчащата си шпага,
с лъча, пробол го — скелет, зловецо оскрежен.*

*Нещастници, без гордост в несретата, веднага
да отмъстят готови — за своите тегла,
омразата ги тласка, злорадството разлага.*

*Денгуба за гуслари е пасмината зла —
жени, деца бездомни, от вихъра подети,
и дрипльовци-танцьори с пресъхнали гърла.*

*Към мъст, към мъст подтикват ги ситите поети,
слабаци, малоумни наричат ги без жал,
без болката да чувстват в несретниците клетки.*

*Те могат, без да спират дъха си натезал,
тъй както в буря диша стар бивол и се влачи,
от свежестта всевечна да вкусят своя дял.*

*Елей ще леем щедро пред Силните — водачи
на тези серафими на Злото! С интерес
край шутовете пъстри стълпяват се зяпачи.*

*Когато всеки храчи по тях — сами, без чест,
нищожни, жадни всичко от гръм да потрепера,
те — Хамлетовци, пили безгрижна скръб до днес —
отиват и с насмешка увисват на фенера.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.